

§ 22.

Personer, der bevislig forsørges af saadanne, som i Henhold til § 20 er underkastede Kur og Pleje paa Sygehus eller Kuranstalt *eller Oplæring udenfor Hjemmet*, er berettigede til uden Fattighjælps Virkning af vedkommende kommunale Kasse mod Refusion efter Fattiglovens almindelige Regler at erholde den til deres Underhold nødvendige Understøttelse, saa længe Kuren *eller Oplæringen* varer. Det samme gælder, naar den paagældende, om han end forbliver i Hjemmet, ved de i Henhold til § 20 paabudte Foranstaltninger er forhindret i at passe sit Erhverv.

§ 23.

Undlader vedkommende at underkaste sig de i § 20 omhandlede Foranstaltninger, kan Retten til Invaliderente efter Invalideforsikringsrettens Bestemmelse helt eller delvis forbydes, dog kun saafremt den paagældende forud ved anbefalet Brev er advaret om den retlige Følge af sin Undladelse.

§ 24.

I Tilfælde, der ikke falder ind under Bestemmelserne i § 20, kan der efter Invalideforsikringsrettens Bestemmelse ydes Rentenydere Hjælp af Invalideforsikringsfondens Midler til Sygebehandling, Oplæring samt til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Bandager, kunstige Lemmer, Briller og andre Hjælpemidler, herunder ogsaa Sygevoгне o. lign.

Endvidere kan der efter Rettens Bestemmelse af Invalideforsikringsfondens Midler udredes Beløb til Arbejdsmaskiner o. lign. til forsikrede og Rentenydere.

Ministeren for Sundhedsvæsenet bestemmer Størrelsen af det samlede Beløb, som efter nærværende Paragraf kan komme til Udbetaling af Fondens Midler i Løbet af et Aar samt de nærmere Regler for Beløbenes Ydelse.

§ 25.

Naar en Kommune, efter at Begæring om Invaliderente er fremsat, yder den paagældende Hjælp til Underhold inden Sagens endelige Afgørelse, kan Kommunen efter Anmeldelse til Direktøren for Sygekassevæsenet, saafremt der tilstaas Ansøgeren Invaliderente, ved Rentens Anvisning forlange Hjælpen godtgjort af den Rentenyderen for Tiden indtil Anvisningsdagen tilkommende Rente, for saa vidt denne tilstrække kan; tilkendes der ham ikke Invaliderente, opføres Beløbet som Fattigudgift, men har dog ikke for Modtageren de almindelige med Fattighjælps Modtagelse forbundne Virkninger, medmindre han har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine i Betragtning kommende Forhold.

Dersom der tilkommer en Invaliderentyder Rente for nogen Del af det Tidsrum, som ligger imellem Begæringens Indgivelse og Rentens første Anvisning, og han i dette Tidsrum har oppebaaret Aldersrente (Alderdomsunderstøttelse), bliver denne at fradrage i den ham for nævnte Tidsrum tilkommende Invaliderente og at tilbagebetale vedkommende Kommune, der har udredt Aldersrenten (Alderdomsunderstøttelsen). Har Kommunen modtaget Refusion af den ydede Aldersrente (Alderdomsunderstøttelse) fra Forsørgelseskommunen eller Statskassen, vil det refunderede Beløb i saa Tilfælde være at tilbagebetale.

For saa vidt angaar invalideforsikrede, som anbringes eller er anbragt for offentlig Regning paa en af de i Fattiglovens § 61 omhandlede Anstalter eller af en saadan An-